

Ewangelia Jana

Rozdział 3

1. A był człowiek z Faryzeuszów imieniem Nikodem, Książę Żydowski. 2. Ten przyszedł do Jezusa w nocy i rzekł mu: Rabbi, wiemy, iżeś przyszedł od Boga Nauczycielem: bo żaden tych znaków czynić nie może, które ty czynisz, jeśliby z nim Bóg nie był. 3. Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Zaprawdę, zaprawdę mówię tobie: jeśli się kto nie odrodzi znowu, nie może widzieć królestwa Bożego. 4. Rzekł do niego Nikodem: Jakoż się może człowiek rodzić, będąc starym? Izali może powtórę wnieść w żywot matki swojej i odrodzić się? 5. Odpowiedział Jezus: Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci: jeśli się kto nie odrodzi z wody a z ducha świętego,* nie może wnieść do królestwa Bożego. [komentarz AS: Wujek dał tu "ducha świętego" małą literą] 6. Co się narodziło z ciała, ciało jest, a co się narodziło z Ducha, duch jest. 7. Nie dziwuj się, żem ci powiedział: Potrzeba się wam narodzić znowu. 8. Duch, kędy chce, tchnie i głos jego słyszysz, ale nie wiesz skąd przychodzi i dokąd idzie: tak jest wszelki, który się narodził z ducha. 9. Odpowiedział Nikodem i rzekł mu: Jakoż to być może? 10. Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Tyś jest Nauczycielem w Izraelu, a tego nie wiesz? 11. Zaprawdę, zaprawdę powiadam tobie, iż co wiemy, mówimy; a cośmy widzieli, świadczymy, a świadectwa naszego nie przyjmujecie. 12. Jeślim ziemskie rzeczy powiedział wam, a nie wierzycie, jakoż, jeślibym wam niebieskie opowiadał, wierzyć będziecie? 13. A żaden nie wstąpił do nieba, jedno który zstąpił z nieba, Syn człowieczy, który jest w niebie. 14. A jako Mojżesz podwyższył węża na puszczy, tak potrzeba, aby podwyższon był Syn człowieczy, 15. aby wszelki, który weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny. 16. A bowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby wszelki, kto wierzy weń, nie zginął, ale miał żywot wieczny. 17. Bo nie posłał Bóg Syna swego na świat, aby sądził świat: ale iżby świat był zbawion przezeń. 18. Kto wierzy weń, nie bywa sądzon; a kto nie wierzy, już osądzony jest, iż nie wierzy w imię jednorodzonego Syna Bożego. 19. A ten jest sąd, że światłość przyszła na świat, a ludzie raczej miłowali ciemności niż światłość, bo były złe ich uczynki. 20. Każdy bowiem, który źle czyni, nienawidzi światłości ani idzie na światłość, żeby nie były zganione uczynki jego. 21. Lecz kto czyni prawdę, przychodzi do światłości, aby się okazały sprawy jego, iż w Bogu są uczynione. 22. Potym przyszedł Jezus i uczniowie jego do Żydowskiej ziemi i tam przemieszkiwał z nimi, i chrzczył. 23. Chrzczył też i Jan w Enon, blisko Salim, iż tam było wiele wód. I przychodzili, i chrzcili się. 24. Bo jeszcze Jan nie był dany do więzienia. 25. I wszczęło się gadanie od uczniów Janowych z Żydy około oczyszczenia. 26. I przyszli do Jana, i rzekli mu: Rabbi, który z tobą był za Jordanem, któremuś ty dał świadectwo, ten oto chrzci, a wszyscy idą do niego. 27. Odpowiedział Jan i rzekł: Nie może nic wziąć człowiek, jeśliby mu nie było dano z nieba. 28. Wy sami jesteście mi świadkami, żem powiedział: Nie jestem ja Chrystus, ale iżem posłan przed nim. 29. Kto ma oblubienicę, oblubieńcem jest; lecz przyjaciel oblubieńców, który stoi a słucha go, weselem się weseli dla głosu oblubieńcowego. To tedy wesele moje wypełnione jest. 30. On

ma rósć, a ja się umniejszać. **31.** Który z wysoka przychodzi, nad wszystkimi jest; który z ziemie jest, z ziemie jest, i z ziemi mówi. Który z nieba przyszedł, jest nade wszystkimi. **32.** A co widział i słyszał, toż świadczy, a świadectwa jego żaden nie przyjmuje. **33.** Kto jego świadectwo przyjął, zapieczętował, iż Bóg jest prawdziwy. **34.** Abowiem którego Bóg posłał, słowa Boże powiada. Bo nie pod miarą Bóg dawa ducha. **35.** Ociec miłuje Syna i wszystko oddał w rękę jego. **36.** Kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny, a kto nie wierzy Synowi, nie ogląda żywota, ale gniew Boży nad nim zostawa.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.